

Patriotinis žygis, skirtas valstybės 100 –čiui ir piliakalnių metams

Mūsų mokyklos jaunieji šauliai – dvylika atkakliausiųjų – nepabūgusių darganos, paaukojusių ilgesnį savaitgalio poilsį, ankstų šeštadienio rytą mokykliniu autobusiuku išvykome į Jiezną. Iš ten buvome pavėžėti į žygio startą Birštono seniūnijoje, prie Šilėnų piliakalnio. Tarpais purškiantis lietus, apniukęs dangus ir vėluojančio pavasario neišdžiovinti, pažliugę laukai nuteikė nelabai optimistiškai: supratome, kad lengvo, malonaus pasivaikščiojimo nebus.

Po sveikinimo kalbų, instruktažo, žygio kolona pajudėjome pirmyn. Pirmasis postovis Nemajūnuose (beje, atkarpa iki jų buvo, kaip vėliau pamatėme, pati „sausiasia“: Nemajūnų bendruomenės atstovė papasakojo apie gyvenvietę, bendruomenės veiklą. Trupmai pailsėję, kirtome Marijampolės – Vilniaus kelią ir pasukome į miškingą, kalvotą Verknės paupio kraštą.

Paverkniuoe laukė pirmasis rimtesnis išbandymas: per patvinusią, sraunią ir nežinia kokio gylio Verknę kėlėmės „beždžionių tiltu“ Kitoje upės pusėje mūsų laukė Nemuno kilpų regioninio parko darbuotojos. Jos pristatė parko veiklą, visi kartu, sustoję vora, pabuvome vingius darančiu Nemunu.

Prasidėjus paskutiniam žygio etapui jautėme nuovargį, o ir kelias buvo sunkus: kalvota, vietomis sunkiai apeinamo purvo sklidina vietovė. Į žygio finišą Žideikonyse, prie Nemuno ir Verknės santakos, atėjome gerokai po pusiaudienio, įveikę, jei nemelavo „išmaniosios atstumo skaičiuoklės“ telefonuose, daugiau, kaip 17 kilometrų.. Mūsų laukė kareiviška košė, karšta arbata ir vėluojanti (argi žygio sąlygomis viską gali numatyti) žuvienė. Atėjo eilė ir savo žygio kuprines pakratyti...

Pailsėję stebėjome Savanoriškos Krašto apsaugos tarnybos karių prisistatymą: norintys galėjo apžiūrėti kovinius ginklus. Na ir galiausiai atėjo žygio kulminacija: tai, ko labiausiai laukė (kai kas – ir su nerimu) mūsų jaunieji šauliai: jaunųjų šaulių priesaikos ceremonija. Iškilmingoje rikiuotėje jaunieji šauliai kartojo Jiezo klebono, kunigo Rolando Bičkausko skaitomą pasižadėjimo tekstą, priklaupė prie šaulių vėliavos. Manau, dar bus laiko kiekvienam iš davusiųjų pasižadėjimą, kunigo žodžiais „Dievo ir draugų akivaizdoje“ apmąstyti tai, ką pasižadėjo vykdyti, gal būt kažkiek keisti savo požiūrį į pareigas, kelti sau aukštesnius tikslus, nei iki šiol.

Žygį užbaigė bendra rikiuotė: Jiezo seniūnas Algis Bartusevičius visiems įteikė žygio dalyvio pažymėjimus, padėkojo rėmėjams. Atvyko ir jaunimo muzikos grupė, tačiau mūsų dar laukė kelionė iki autobusiuko: keletas kilometrų purvo klampyne virtusio lauko keliuko, tad nebegaįsime.

Sveikinu Šilavoto mokyklos jaunuosius šaulius:

Arną Kliokį, Ramintą Kazlauskaitę, Ernestą Riaubaitę, Žvilę Igliškytę, Korneliją Radžiūnaitę, Egitą Kaminskaitę, Iloną Laurenovaite, Eriką Kazlauskaitę, Ernestą Kazlauską, Matą Navalinską, Paulių Broką ir Tautvydą Navalinską, tapusius pilnateisiais jaunaisiais šauliais. Linkiu, kad jūsų pasirinktas kelias būtų tiesus, patriotiškas ir prasmingas. Dėkoju už drausmę, ištvermę ir geranoriškumą.

Jaunųjų šaulių būrelio vadovas, mokytojas Romas Vilčinskas